IIde Jaargang | Curaçao, den 21n. Juli 1894 | No 551

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De ontwikkeling der katholieke Kerk op politiek en maatschappelijk gebied.

Onder bovenstaanden titel werd nog niet lang geleden door Alcan in zijn *Bibliothèque d'histoire contemporaine* een reeks van artikelen uitgegeven, die een paar jaar geleden verschenen waren in de *République Française*, onderteekend door den tegenwoordigen minister van Eeredienst in Frankrijk, de heer Spuller. Mochten die artikelen toen reeds hoogst belangrijk genoemd worden, niet weinig hebben zij in waarde gewonnen na Spullers bekende redevoering in de fransche Kamer over den: "nieuwen geest". Hier toch gaf de minister op de tribune niet meer of minder terug, wat de journalist in den breede had verkondigd.

Volgen hem is de katholieke Kerk nu een nieuw tijdperk ingetreden met betrekking tot de verschillende Regeeringen en tegenover haar strikt Zij haar banden wat losser: dat is, wat men noemen kan: haar *politieke ontwikkeling.*

Ook neemt zij op een nimmer aanschouwde wijze deel in den strijd tusschen *kapitaal en arbeid:* en dit is haar *maatschappelijke ontwikkeling.*

Tegenover het standpunt, waarop de Kerk zich nu plaatst, meent de heer Spuller, moeten de Staten een geheel andere houding aannemen. En die houding noemt hij: *de nieuwe geest.*

Wat bij de ontwikkeling dezer stellingen onzer aandacht niet mag ontgaan en aan schrijvers beschouwingen voor ons een ongemeene waarde geeft, niet zoozeer om de hier behandelde zaak der Kerk, wandeze staat hoog en hecht genoeg, als wel om den drang der waarheid, die hem tegen wil en dank pijnlijke bekentenissen ontwringt — is, dat de heer Spuller een bekend vrijdenker is en er niet weinig voor vreest, dat hij van clericalisme verdacht zal worden, als hij de quaestie van godsdienst "als een welopgevoerd man" gaat behandelen.

De geheele studie is een alarmkreet. Spuller ondekt een gevaar, dat noch door de hoofden, noch door het leger, waartoe ook hij behoort, op zijn waarde geschat wordt. Hij ziet hoe de Katholieke Kerk onder de volken van onzen tijd meer en meer haar zedelijken invloed herneemt. In Duitschland, Engeland, in de Vereenigde Staten sluit de geestelijkheid zich meer en meer aaneen; in Frankrijk betreurt zij haar lijdelijke houding en tracht zich er uit op te heffen. Hierbij sluiten de Katholieken zich meer en meer aan. Zij beginnen vuriger te strijden voor en volgens hun geloof, als mannen van hun tijd. En met die feiten voor oogen vraagt hij zich „dagelijks" af: „of de 20ste eeuw niet getuige zal zijn van de onzettendste reactie op godsdienstig gebied, die wij sinds de Renaissance aanschouwd hebben." En de woorden herhalende, die hij vroeger in het voorbericht van zijn *Lamennais* schreef, beweert hij: „Dit is zeker, dat het godsdienstig element nooit zooveel kans had, haar heerschappij weder in te voeren, dan in ons zoo onrustbarend tijdperk van overgang.".

Deze woorden mogen overdreven zijn, toch ligt in den grond niet weinig vrees verscholen. Alleen zij doen zich geweld aan om hun vrees te verbergen, die, zooals schrijver zich uitdrukt "blindelings de partij volgen, die voor de vrijheid van 's menschen geest strijdt.". Dat zijn de echte vrijdenkers niet. Zij loopen als vee in het gareel: als soldaten ontvangen zij bevelen en hebben die slechts uit te voeren. De ware vrijdenker wil scheiding van godsdienst en politiek [lees maatschappij]. Aan deze zijde de godsdienst, als eerbiedwaardige uitdrukking van het *persoonlyk geweten;* aan gene de politiek: een algemeen goed, ten dienste van ieder in 't bijzonder, van aller rechten, van aller maatschappelijke belangen. Onder zulk een "verwereldlijkt" volk staat het ieder vrij te gelooven of niet te gelooven. Ik kan voor mij zelven bijv. de echtscheiding voor ongeoorloofd, de neutrale school voor slecht houden enz., maar leef ik eenmaal in een maatschappij, dan heb ik, wat mijn geloof ook weerstreeft, mij eenvoudig neer te leggen bij al wat de wetten dier maatschappij mij voorschrijven. Dàt is het ideaal van maatschappelijke godsdienstloosheid, over wier behoud, volgens de heer Spuller de Staat waken moet. En hoe zou hij nu niet door vrees aangegrepen worden, wijl hij ziet, dat de Kerk haar invloed meer en meer herneemt, versterkt onder de volken en overal haar priesters en geloovigen aanspoort niet werkeloos neer te zitten, maar Hare leer in alle omstandigheden van het maatschappelijk leven zooveel mogelijk in toepassing te brengen.

Menigeen met minder doordringenden blik begaafd — en de kortzichtigsten wellicht het meest — zullen over dat vreezen de schouders opgehaald hebben. De heer Spuller meent echter, dat het een verstandige opmerker moeielijk valt, zich hier te vergissen. Vooral sinds door den H. Stoel tweemaal aangeduid werd, waar een groot kwaad school en welke richting men te volgen had.

Daar was vooreerst de encycliek van den 14n Mei 1891 over den „Arbeidersstand." De heer Spuller werd aangegrepen, door het treffende feit, dat de Paus voor het eerst ten aanschouwe van alle Katholieken optrad in een zuiver maatschappelijke quaestie. Hij bewondert dat Pauselijke stuk als „een kort begrip der Christelijke zedeleer toegepast op de verhouding in de maatschappij," gericht tot „de nieuwe wereld van arbeid en industrie." Hij vermag er geen enkel politiek streven in te ontdekken. Integendeel, daar straalt een algeheele belangloosheid uit dat plechtig beroep op rechtvaardigheid en liefde bij den werksman, bij den patroon, bij den geheelen staat. Hier zoekt de Paus niets dan zijn onderwijzende, geestelijke zending te vervullen.

Daarna verscheen in het volgend jaar onder de oogen der verbaasde Katholieken in Frankrijk, de beroemde encycliek over het aannemen van den bestaanden regeeringsvorm, waarin de uitgedrukte wil des Pausen werd neergelegd: de ... Kerk aan geen enkel partijbelang te verbinden.

Eindelijk zijn daar de veranderingen, door die pauselijke stukken te weeg gebracht en die evenmin aan Spullers aandacht ontsnappen. Onder zijn oogen ziet hij de katholieken in Frankrijk meer en meer de richting volgen zoo juist door de

---

FEUILLETON.

De moord op Carnot, president der Fransche republiek.

Onder dezen titel nemen wij de berichten op, die de laatste nederlandsche couranten omtrent het bekend, ontzettend feit verspreidden. "Leve Carnot!" weerklonk het langs den geheelen weg van het Elysée naar het station te Parijs toen Hij met zijn gezelschap naar de tentoonstelling van Lyon vertrok, en evenzoo bij zijn aankomst te Lyon en in de tentoonstelling aldaar. "Leve Carnot!" weerklonk het ook Zondag-avond kwart over 9 nog, toen de president, na het feestmaal in het paleis de Commerce, waar hij een zeer toejuichte rede had gehouden, het tentoonstellingsterrein verliet om zich naar den schouwburg te begeven. Op zijne gewone minzame wijze dankte de President voor de hem gebrachte ovaties, met de linkerhand den hoed afnemende en met de rechter de handen drukkende, die naar de zijne werden uitgestrekt. Halverwege tusschen de Place des Cordeliers en de Place de la Bourse werd de moordaanslag gepleegd. Carnot zonk achterover. De prefect van de Rhône, Rivaud, die naast hem zat, gaf den moordenaar een vuistslag, die hem af deed deinzen. De menigte stortte zich op den kerel en wilde hem op de plaats dooden. Een 10tal politie-agenten trachtten hem voor het razende volk te beschermen, maar dit gelukte eerst met de hulp van een aantal gardes te paard, die de agenten omringden. Het rijtuig met den president en generaal Borius reed terug naar de Cour d'honneur de la Prefecture, en Carnot werd bleek, bewusteloos, met loshangend vest en bebloed overhemd, binnengedragen. Intusschen was de prefect Rivaud met een landauer in vollen ren naar den schouwburg gesneld, waar een vaag gerucht van het gebeurde niet werd geloofd. Toen hij met twee anderen het gebouw binnentrad, juichte de menigte hen tegen: "Vive Carnot!" "Vive la Republique!" Maar zij: "Roept niet! De president der republiek is het slachtoffer van een aanslag geworden!" En daarop de Presidentsloge binnentredend, roept Rivaud met snikkende stem: "Mijne heeren, de President der Republiek is vermoord." Woedende kreten van wraak beletten hem een oogenblik voort te gaan, en eerst als hij verzocht zijne zending niet nog moeilijker te maken en mededeelt, dat Carnot onder dokters behandeling is, zwijgt het publiek, en verlaat verslagen en ontdaan den schouwburg om aan de menigte daarbuiten mede te deelen wat ze hebben vernomen.— De geneesheeren achtten eene operatie noodzakelijk. De dolksteek had een diepe breede wond veroorzaakt, en toen deze was opengelegd, wat een kreet: "O dokter, ge doet mij pijn!" aan den gewonden ontlokte, bleek dat de lever was geraakt. De toestand was des te ernstiger, omdat de patient een leverkwaal had, zoodat men voor complicaties vreesde. Ook inwendige bloeding was niet uitgesloten. Men slaagde erin deze te verhinderen en ging tot de operatie. Bij de eerste snede van het mes slaakte de patient, die weer in verdooving was gevallen, hartverscheurende kreten: "Genoeg! genoeg! ge doet mij te veel zeer!" Om 12 uur hadden de dokters nog een flauwe hoop op herstel, maar om half 1 werden den stervende door den aartsbisschop Couillé de HH. Sacramenten toegediend en om kwart vóór eenen gaf hij den geest.

Het stoffelijk overschot van den President werden Maandag daarop gekist, nadat mevr. Carnot inmiddels te Lyon aangekomen, hare toestemming geweigerd had om het lijk te balsemen. Daarop werd de lijkkist Maandag-avond te 6 uren van de prefectuur naar het station overgebracht. Aan het station werd het lijk in een salonwagen geplaatst, waarin de officieren van het Militaire Huis plaats namen. Mevr. Carnot nam met drie zonen plaats in een ander spoorrijtuig. De menigte hield zich langs den weg, waar alle winkels gesloten waren, toen het lijk voorbij trok, zeer eerbiedig. Toen de lijkstoet gepasseerd was, kwam ze echter in beweging. Benden vormden zich en plunderden de winkels, wier eigenaars voor Italianen werden gehouden. Om half vier was er reeds op drie plaatsen in de woningen van Italianen brand ontstaan. De politie was de opgewonden menigte niet meer de baas. Men was beducht voor andere brandstichtingen. Het café Casati werd vernield. In het geheele zuiden van Frankrijk, waar de Italianen talrijk vertegenwoordigd zijn, was de verbittering tusschen de beide natiën groot. Te Toulon voerden de kurassiers charges uit. Een Italiaansche losser werd, wegens gezegden tegen Carnot, door een Fransch matroos vermoord. En de massa daar buiten, die voor eenige uren, feestvierende en uitgelaten, beschenen door het schitterend licht der illuminaties, rondjoelde, had zich intusschen verspreid, dezen naar de Prefecture om meer te hooren, genen om, schreeuwende met de driekleur voorop, het Italiaansche consulaat te bestormen, andere eenige koffiehuizen met Italiaansche bediening binnendringende, anderen naar de gevangenis om den moordenaar op te eischen. Maar de lichten werden spoedig gedoofd, de koffiehuizen gesloten en allengs bedaarde het rumoer en volgde eene doodsche stilte. Mevrouw Carnot had verscheidene telegrammen ontvangen en vertrok tegen 11 uur vergezeld door hare twee zoons, op een vierde dépêche van generaal Borius met een extra-trein die voor haar was gereed gehouden. Te Parijs verspreidde zich het gerucht van

Kerk afgebakend. Het voorbeeld van vlugger aangrijpende geloofsgenooten in de nieuwe wereld bezielt ook hen met moed, en meer in eenheid met den staat en vaster aaneengesloten onderling streven zij vooruit om geloof en godsdienst over ongeloof en ongodsdienstigheid te doen zegepralen. Dit mag de heer Spuller als een der voornaamste gebeurtenissen der negentiende eeuw beschouwen en hem dwingen tot deze openbare bekentenis, meermalen herhaald: „De Kerk heeft een ander doel dan aardsche politiek." Zij oordeelt over de vragen van den tegenwoordigen tijd „uit het oogpunt harer zending, in algeheele onverschilligheid ten opzichte der zaken van zuiver politieken aard:" „Zij beschouwt alleen het feit, dat het *volk* in alle maatschappijen meer en meer op den voorgrond treedt, en bepaalt Haar plaats, die zij bij deze nieuwe ordening heeft in te nemen, om haar zending naar behooren te vervullen.

Inderdaad zoo helder, zoo onpartijdig een oordeel zal men maar zelden bij een voorvechter van den verwereldlijkten Staat aantreffen. Het slaat alle phrasen over "priesterpartij" en "het clericalisme, ziedaar de vijand!" en tutti quanti het leger der middelmatigheden uit de handen en werpt ze met dien eenen slag zoover weg, dat ze geheel uit de mode geraakt zijn. En wie er nu nog mee voor het licht komt, dien voegt hij toe: "Gij, die lacht om de pogingen, die de Kerk in het werk stelt, om haar invloed op allen hier te bewaren, dàar te versterken, elders weer terug te nemen, gij zoudt wèl doen te leeren begrijpen, dat *die versleten en voortaan krachtelooze groote woorden* voor de altijd nieuwe kracht der Kerk volstrekt geen hinderpaal zijn, om Haar geestelijk doel te bereiken."

Welk een ommekeer in de laatste jaren. Niet slechts breidt de Kerk zich uit, maar ernstigen, hoogstontwikkelden tegenstanders wordt Zij met den dag meer een onweerstaanbare macht, die nimmer uit het oog verloren mag worden; die ontelbaar velen tot zich trekt; die, wat wetenschap en algeheele vrijheid niet vermogen, alleen in staat is het hart van den mensch rust te geven [illegible] en wat daarmée verbonden is, den mensch biedt, laat zijn ziel leeg. Wij zijn godsdienstige evenals sociale wezens van natuur. Waar geen godsdienst is verkeert de mensch in een geweldigen staat en een maatschappij zonder godsdienst is tegen de natuur.

Op het juiste oogenblik is de Kerk tusschen beiden getreden. Geen herstelling, geen herziening biedt zij aan van wetten, maar God en Zijn vrede. De eeuw die wij uittreden maakt aan de volgende die aanbreekt deze vraag ter oplossing over: Zal de godsdienst, die ieder en allen behoeven, in het vervolg evenals nu buiten de maatschappij staan? En in de oplossing daarvan zal over het wel of wee dier maatschappij beslist worden. „Nooit meer als dan voorspelt de heer Spuller, zal het ware doel der Kerk meer algemeen erkend worden.

Heeft hij in deze het ware doel der Kerk zoó juist begrepen en weergegeven, zien wij verder hoe hij denkt over de middelen, die Haar in het bereiken van haar doel ten dienste staan.

(*Wordt vervolgd*).

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 dezer No. 417, is:

1°. den heer A. C. P. Charlouis, lid van de Commissie voor het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in de Nederlanden, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend, als lid dier Commissie,

2°. de heer P. J. van der Meer, 1e Luitenant der Artillerie, bij het garnizoen alhier, tot lid der voormelde Commissie benoemd.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Andres R. Rodriguez, Ernest Wendt, Gomes Casseres & Co., Ana de Jezus.

NEDERLAND

— De Koningin-regentes heeft het commandeurskruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw geschonken aan baron Guillaume, laatstelijk legatieraad en benoemd tot minister resident van België in Griekenland.

— De gezantschapssecretaris van Italië, de heer G. Polacco, is bevorderd tot zaakgelastigde te Buenos Ayres.

— De opening van het Internationaal congres van privaatrecht is als [illegible] In tegenwoordigheid van de gedelegeerden en den Minister van Justitie sprak de Minister van Buitenlandsche Zaken zijne diepe verontwaardiging uit over de misdaad en ook namens H. M. de Koningin-Regentes betuigt hij sympathie met de Fransche natie. De Fransche gedelegeerde Renauld dankte. Baron d'Anethan evenceens namens alle vertegenwoordigde Europeesche natiën. De Italiaansch gedelegeerde Desonnaz was zeer verontwaardigd en herinnerde er aan dat misdadigers geen vaderland hebben. In den aanvang der zitting van 26 Juni heeft de voorzitter der Tweede Kamer in gevoelvolle woorden de nagedachtenis van President Carnot herdacht, die allerwege eerbied afdwong en verzocht het leedgevoel der Kamer aan het Fransche gouvernement overtebrengen. De Minister Roëll beloofde dit en sloot zich namens de regeering geheel aan bij de hulde aan de hooggeëerde en vlekkelooze nagedachtenis van Carnot gebracht.

— Naar wij vernemen zullen H. H. M. M. de Koningin en de Koningin-Regentes van hare buitenlandsche reis weder [illegible] op het lustslot Soestdijk [illegible]

— Met [illegible] wordt uit Den Haag gemeld, dat jhr. De Ranitz Maandag [illegible] H. M. de Koningin-Regentes het verzoek heeft gericht, te mogen worden ontheven uit zijn betrekking van adjudant van H. M. de Koningin en het leger met pensioen te verlâten.

— Door een 200 tal Nederlanders te Hamburg is tot de Tweede Kamer een adres gericht, waarin zij er op aandringen den „Duitschen" consul-generaal der Nederlanden, die 1 Nov. ontslag heeft gevraagd, te doen vervangen door een Nederlander. Dat het onder dezen „vreemden" consul-generaal nog eenigszins ging, was te danken aan het optreden van den verdienstelijken Nederlandschen beroeps-consul. Gaarne zagen zij dezen benoemd tot consul-generaal; het is echter mogelijk dat hem elders een hoogere officieele betrekking wordt aangeboden.

BUITENLAND.

Rome. — In dank voor de uitvaardiging der encycliek „Rerum novarum" zal Z. H. Paus Leo XIII een album worden aangeboden. Dit album behelst op de eerste bladzijde eene latijnsche opdracht, geschreven door kardinaal Parocchi, eerevoorzitter van het comité ter verspreiding der encycliek. Verder bevat het handschriften van vorsten en staatshoofden; huldebetuigingen van keizer Wilhelm, den khedive van Egypte, president Cleveland der Vereenigde Staten, den hertog van Parma, den groothertog van Baden, enz. De handschriften der nietkatholieke vorsten bewijzen dat de Paus der werklieden de zaak ten gunste der arbeidende klasse ook bij de grooten en machtigen der aarde heeft gewonnen. Vervolgens komen bladzijden voor van kardinalen en bisschoppen, prelaten enz, in allerlei talen. Dit album is een gouden boek, dat in het vaticaansch archief den toekomstigen geslachten zal aantoonen, dat de encycliek over den toestand der werklieden de „Magne Charta" van de XIX eeuw is, het charter der rechten en vrijheden van den werkman, die door de revolutie onder een slafelijk juk was gebracht.

— Z. H. de Paus heeft den nuntius te Parijs opgedragen, aan de Fransche regeering zijn innige deelneming te betuigen met den dood van den predent.

Italie. — Over het geheele koninkrijk is aan de politie last gegeven, om in de groote steden en aan de grenzen op de anarchisten te letten.

— Een 3000 personen, protesteerende tegen den moord van Carnot, begaven zich te Spezzia naar den Franschen consul, om hem hunne deelneming te betuigen wegens hetgeen te Lyon voorgevallen is. Zij hieven kreten aan ten gunste van Frankrijk en Italië. 2 personen, die hun de banieren wilden ontrukken zijn gevangen genomen.

Frankrijk. — In de kamp van Châlons is een verschrikkelijk ongeluk gebeurd. Bij de schietoefeningen sprong een kanon, waardoor een der bedienende manschappen werd gedood en 12 anderen gewond. Ook twee paarden werden vreeselijk verminkt.

— Nu men te Parijs Cornelius Herz niet uitgeleverd kan krijgen op grond dat de geneesheeren te Londen blijven verklaren, dat hij te ziek is om vervoerd te worden, heeft de Fransche regeering eindelijk besloten hem tegen 27 Juli voor de rechtbank te Parijs te dagen en, zoo hij niet verschijnt, hem bij verstek te veroordeelen.

— De *Figaro* deelt mede, dat Turpin de onderhandelingen, betreffende zijn uitvinding, welke hij met Duitschland en met een belgische maatschappij aangeknoopt had, heeft afgebroken en de stukken, welke op het nieuwe vernielingswerktuig betrekking hebben, in handen heeft gesteld van Emile Guatier, die ze ter beschikking van de fransche Regeering zal houden. Deze kan, na de rumoerige interpellatie der vorige week, niet anders dan er de noodige notitie van nemen; zoodat er niet vergeefs reclame is gemaakt.

Het proces der beide manschappen van de bereden politie van Beetsjoeanaland, die beschuldigd waren een boodschap van onderwerping van wijlen koning Lobengoela achtergehouden te hebben, is Dinsdag geëindigd. De rechtbank te Boeloewajo veroordeelde beide beklaagden tot 14 jaren dwangarbeid ieder.

— Te Parijs werd eenigen tijd ge-

den aanslag eerst tegen 11 uur. De opgewondenheid was hevig en nog om drie uur in den ochtend bevonden zich talrijke groepen op de boulevards en in het Quartier Latin, die den aanslag bespraken. Overigens heeft Parijs zijn gewoon aanzien behouden. Van uiterlijke rouwteekenen was Maandag nog weinig te zien. Te Marseille, waar de St. Jansdag feestelijk werd gevierd, maakte de uitgelatenste blijdschap in een oogenblik plaats voor doffe stilte.

Het blijkt meer en meer, dat de moord het werk is van anarchisten, die zich op den President, waarschijnlijk wegens zijne weigering om den veroordeelde anarchisten gratie te verleenen, hebben willen wreken. Vooral onder de uitgeweken Italianen in het zuiden van Frankrijk, tellen de anarchisten vele aanhangers. De moordenaar van president Carnot, de Italiaan Cesare Giovanni Santo, behoort tot een groep van anarchisten; hij heeft zelfs getracht een anarchistisch blad te stichten, maar hij heeft het daarvoor noodige geld niet kunnen vinden. Het verblijf van den moordenaar is nagespoord; hij heeft verblijf gehouden bij een bakker te Cette. Van daar vertrok hij viâ Tarascon naar Lyon, na bij een wapenkoopman een dolk te hebben gekocht. Terwijl hij zijn snoode daad pleegde, riep hij: leve de anarchie!..........

....

In de Kamer van afgevaardigden te Parijs heerschte Maandag daarop eene buitengewone beweging. De zaal was geheel vol. Voor de eerste maal sedert jaren wellicht liet de Voorzitter zich wachten. Het was kwart over twee toen de Voorzitter door de gelederen der soldaten zich naar de vergaderzaal begaf. Toen de deurwachter zijn: "Monsieur le President!" liet klinken, rezen allen van hun zetels op en met hen de meeste toeschouwers in de loges en tribunes. Zoo in plechtige stilte, zag de vergadering, welke alle ministers in haar midden telde, Casimir Perier de treden opgaan naar het voorzittergestoelte. Daar aangekomen, nam hij onmiddellijk het woord. "Mijne heeren", zeide hij met een volle stem, waardoor eenige zenuwachtigheid trilde, "de geheele Kamer zal de smartelijke aandoening deelen welke ik ondervind op het oogenblik dat ik deze vergadering open." Hij las vervolgens het schrijven voor, waarin de Regeering in zeer gevoelvolle en waardeerende woorden de Kamer kennis gaf van het overlijden van Carnot en sloot zich hierbij aan met de korte rede welke hij aldus eindigde: "Wij brengen hulde aan den grooten burger dien wij betreuren, een hulde welke hem waardig is, met te toonen dat Frankrijk moedig en sterk blijft, in deze dagen van nationalen rouw."— In den Senaat las de President den brief van Dupuy voor, en prees Carnot, wiens uitstekende hoedanigheden door gansch Europa werden erkend. Het congres zal vertrouwen betoonen in de hechtheid der staatsinstellingen en zijne keus zal goedgekeurd worden door de meerderheid der Franschen, die met zooveel recht begeeren de eer van den Staat naar buiten en de eendracht te verzekeren. In geheel Europa heeft de moord op den President der Fransche republiek groote ontsteltenis en algemeene deelneming verwekt. In de Kamer van Italië, het land dat er op zoo treurige wijze bij betrokken is, sprak Crispi met tranen in de oogen eenige woorden, waarmede de Kamer levendig instemde. De Kamer besloot een telegram van rouwbeklag aan de Fransche Kamer te zenden en hief de zitting op. Alle openbare gebouwen in het rijk vlaggen halfstok. Koning Humbert zond een telegram, waarin gezegd wordt, dat de beide natiën, als vroeger in den gemeenschappelijken strijd, thans in rouw zijn vereenigd. Ook vele andere Europeesche vorsten en staatshoofden, o. a. keizer Willem en koning Leopold zonden telegrammen van rouwbeklag aan mevr. Carnot. In het Engelsche Lagerhuis werd het opzienwekkend feit met deelneming besproken. In Duitschland rekent men vooral met de politieke gevolgen en meent men zich op zijn „qui vive" te moeten houden.

— Aan de mairie van het 8e arrondissement te Parijs had juist Zondag de eerste afkondiging plaats van het voorgenomen huwelijk van den hr. Carnot junior met mej. Chiris.

— Later liep het gerucht, dat de moordenaar geen Italiaan, maar een Zwitser uit Tessin zou zijn. Hij hield zijn wapen onder een bloemruiker verstoken.

— Cesario de moordenaar van Carnot heeft ronduit verklaard anarchist te zijn en een voorstander van de propaganda door de daad. Hij zegt verder, op eigen initiatief te hebben gehandeld en tot geenerlei benden te behooren. De nasporingen van den rechtercommissaris leiden echter tot het bestaan van een klompot.

— De eerste koetsier van het Elysée is plotseling dood gebleven bij het zien van de lijkkist van Carnot.

— Een Correspondent van *Matin* heeft eenige te Londen vertoevende anarchisten naar hun mening gevraag over den aanslag op Carnot. De bekende Nederlandsche anarchist Alexander Cohen, die onlangs uit Frankrijk werd verbannen, zei het volgende: „De aanslag op Carnot is geen moord, het is een terechtstelling; Ravachol, Vaillant en Emile Henry zijn gewroken. President Carnot had zich hardvochtig getoond tegenover de anarchisten. Koud en wreed heeft hij ze den beul overgeleverd, ondanks den goeden raad, zich toegevend te toonen. Die wind zaait, oogst storm!"

leden de oprichting van een leerstoel voor atheïsme aangekondigd. De professor, die zich met dit nieuwe vak van onderwijs zou be-lasten, is een geleerde, die de beste jaren zijns levens heeft doorgedracht om de bewijzen te verzamelen, dat er geen God bestaat, dat het christendom dwaasheid is, enz. enz. Vervolgens heeft hij gemeend zijn overtuiging ook te moeten mededeelen aan de lieden, die aan al die dingen nog gelooven, en heeft toen een geregelden cursus in atheïsme geopend.

Op den dag, waarop zijn lessen zouden beginnen, zat de bedoelde professor dan plechtig op zijn katheder en wachtte geduldig dat de eerste discipelen zouden komen opdagen. Geen levende ziel liet zich zien; en de professor vroeg zich, bij gebrek aan geloovigen, die hij den "overtollen" ballast des geloofs van de schouders kon nemen, reeds af, of hij maar niet eens een voordracht voor de leege banken zou houden, zich daarbij in gedachten wendende tot de discipelen die er zouden kunnen zijn, doch er niet waren, toen er werkelijke een menschelijke gestalte op den drempel van de zaal verscheen.

De professor sprong overeind, en keek met dankbaarheid en met verwondering naar den discipel, die zich zwijgend in een hoek neerzette, en naar den professor keek. De professor, die het haast niet gelooven kon, dat er thans twee hooren, begon maar terstond met de inleiding van zijn cursus. De conferentie duurde twee uren, gedurende welken tijd de geheimzinnige toehoorder geen lid bewoog.

„Tot morgen dus"—zei de professor. En het studentencorps, vertegenwoordigd door een enkel persoon, ging de deur uit. Den volgenden dag was het studentencorps weer present; en de professor goot een nieuwe dosis Atheïsme in zijn ooren. Op den derden dag braak de professor de twee persoons-conferentie af, en vroeg, zich tot zijn eenigen en geduldigen discipel wendende, wie hij was. De discipel antwoordde eenige onverstaanbare woorden in het Engelsch, een taal welke de redenaar niet begreep. Om kort te gaan, na een geanimeerd discours met teekens, wist de professor in het atheïsme ten slotte, dat zijn toehoorder een Engelschman was, die geen woord Fransch verstond!...

Toen de professor na deze ontdekking op den vijfden dag den Engelschman weer op zijn post zag, werd hij door een dolzinnigen koorts aangegrepen, verliet den katheder en hief den cursus op.

—Jules Simon wijdt in den Figaro een welsprekend artikel aan de nagedachtenis van Kardinaal Lavigerie. Wij geven daravan het begin en het slot.

Wij hebben heilige maar ook groote bisschoppen. Den heiligen komt een standbeeld toe, dat hen voorstelt in knielende houding en dat geplaatst moet worden op hun praalgraf in de kathedraal. Helden echter geeft men standbeelden op de pleinen der stad, en zij worden staande voorgesteld. Twee wil men voor kardinaal Lavigerie oprichten: een te Karthago, op de plaats van zijn arbeid, een ander te Bayonne, de plaats zijner geboorte. Te Bayonne is Bonnat voorzitter der commissie en hij heeft reeds op zich genomen de trekken van zijn vriend en medeburger te vereenigingen in een zijner beste werken.

Het bekend, dat de Paus zelf den kardinaal geïnspireerd heeft. Hij heeft geheel deze campagne met bezadigheid en kracht geleid. Geen grooteren dienst kon hij aan de Kerk bewijzen, maar ook groote en vele diensten bewees hij aan het bestuur en vooral aan Frankrijk, voor hetwelk alles gelegen is in de bevrediging en de bezadigheid. Het was een groote eer voor den Kardinaal bij deze gelegenheid woordvoerder van den Paus te zijn. Hij was geboren om de wijsheid, ik zou zelfs zeggen om de diepzinnigheid van deze leiding te begrijpen en om alle hinderpalen uit den weg te ruimen, alle gevaren te trotseeren, die aan de vervulling van deze taak verbonden waren.

Een uitmuntend en zeer welsprekend prelaat, die een dubbele lofrede heeft gewijd aan den aartsbisschop van Algiers en Karthago, herinnert ons een portret van den bisschop van Orleans, geschetst door den Kardinaal zelven. Ziehier dat portret:

„Zijne houding, zijn gang, zijn blik, zijn woord; dat zulke helle en doordringende klanken hooren deed, alles hield ons gekluisterd in bewondering, vrees en eerbied, zooals ik nergens heb teruggevonden. Daarvan bediende hij zich als van een stormwind van licht en vuur, alles aan zich onderwerpend, alles met zich meervoerend, volgens de wet der machtige verschijningen, die, in schijn eigenzuchtig voor den oppervlakkigen toeschouwer, echter in werkelijkheid het tegendeel zijn."

Na deze woorden aangehaald te hebben roept de bisschop van Autun uit: „zich zelf heeft de kardinaal geteekend in dit portret." De werkzaamheid van den kardinaal in plaats van zich er van te bedienen in strijdschriften zooals de bisschop van Orleans, heeft zich overgestort in werken van godsvrucht, van liefdadigheid, in de uitbreiding der Kerk en in het bevorderen van den vooruitgang des vaderlands: in de toekomst zal hij de roem zijn van Frankrijk, gelijk hij nu de glorie der Kerk is.

Voorwaar, Bayonne wil zijn standbeeld ik geloof het; echter niet Bayonne, maar geheel Frankrijk zal het oprichten!

Duitschland. — In de zitting eener commissie uit de Kamer van afgevaardigden in het hertogdom Saksen Meiningen heeft de minister Von Heim medegedeeld, dat de Meininger regeering in den Bondsraad zal stemmen tegen de opheffing der Jezuïtenwet.

— Berlijn wordt telefonisch met Weenen verbonden. De lijn, die eene lengte zal hebben van 650 kilometer zal over Dresden en Praag gaan.

— Baron Lebrecht von Kotzo, ceremoniemeester aan het Hof te Berlijn, is in hechtenis genomen. Sinds vier jaar hebben verscheidene hooggeplaatste en andere voorname personen ongeteekende brieven ontvangen, die de ergste persoonlijke verdachtmakingen inhielden, en tot nog toe had men vergeefs getracht den schrijver op te sporen; maar thans bestaan er voldoende redenen om aan te nemen dat Von Kotze de man is.

— De hr. Von Kotze werd later weder niet voor schuldig gehouden. Tot groote verrassing van een ieder zijn n.l. na de inhechtenisneming van Von Kotze vier nieuwe anonyme brieven bij hooggeplaatste geädresseerden bezorgd geworden. Von Kotze is twee malen verhoord, maar hij blijft steeds volhouden, dat hij onschuldig is aan het zenden der brieven.

— Keizer Wilhelm heeft Zondag plechtiglijk te Kiel, zijn 3n, 9jarigen zoon Adelbert geïnstalleerd als luitenant ter zee. De beide oudsten, weet men, zijn al bij het leger. Ook de Keizerin was bij de plechtigheid aanwezig, die aanving met eene godsdienstoefening in de open lucht en besloot met eene toespraak des Keizers.

Groot-Brittannie.-In de nabijheid van Pontpridd in Wales had in de mijn Albion een ontploffing plaats, terwijl zich 266 werklieden in de mijn bevonden. Zestien van die arbeiders zijn levend weer boven gekomen. De overige 251 man kwamen om het leven.

—Een telegram uit Glasgow meldt, dat de werkstaking der Schotsche mijnwerkers algemeen is. 'Slechts in eenige mijnen, waar de aangekondigde strike in de volgende week ingaat, wordt de arbeid nog voortgezet.

— De liberalen in Midlothian hebben nu reeds besloten om bij de volgende verkiezing in plaats van Gladstone, die niet meer in aanmerking wensch te komen, sir Thomas Gibson Carmichael tot candidaat te stellen.

— Naar uit Malta aan de *Times* gemeld wordt heeft een zekere professor Stilon een revolver afgeschoten op den Italiaanschen Consul-generaal, wiens toestand hopeloos is. De zaak heeft geen politieke beteekenis.

Belgie.— De Fransche afdeeling der wereldtentoonstelling te Antwerpen is gesloten, als teeken van rouw over den dood van den heer Carnot.

— De Senaat heeft de kieswet en de buitengewone begrooting aangenomen. Bij koninklijk besluit is de zitting gesloten verklaard.

— Een nieuwe dynamiet-aanslag heeft te Antwerpen groote ontroering verwekt. In een kelder van een fraai huis op de Theresia-lei is Donderdag-nacht een bom ontploft. De stoffelijke schade is gering, en geen mensch bekwaam eenig letsel. Van de schuldigen is nog geen spoor ontdekt.

— Een moordaanslag is gepleegd op den gouverneur van Barcelona. Een werkman trachtte in zijn kabinet door te dringen; hij werd echter intijds gegrepen en in bezit gevonden van een dolk. De tijding heeft eene groote opschudding verwekt.

Spanje.— Het gerucht loopt, dat Don Carlos afstand zal doen van zijne aanspraken op den Spaanschen troon.

— Donderdag werd te Corogno een 12 jarige anarchist van de daad geärresteerd. Hij heet Antonio Rodiguez Salvado, en wordt beschuldigd van poging tot moord door dynamiet. Eenige dagen te voren zou hij getracht hebben de diligence tusschen Santiago en Corogna, op het oogenblik, dat zij vol passagiers de laatste stad bereikte, door dynamiet in de lucht te doen vliegen.

Griekenland. — De beruchte Thessalische rooversbende van Tsoulis, die verleden jaar den zoon van een burgemeester overviel en gevangen hield, heeft nu hetzelfde gedaan met den zoon van een neef van den burgemeester van Gonra en eischt een hoog losgeld, onder bedreiging van anders den gevangene te zullen dooden. Beide aanvallen hebben plaats gehad bij Trikkola. De jongste geschiedde juist op den dag na de vrijspraak van den volksvertegenwoordiger Taki met zijne familie, die beschuldigd waren van ondersteuning der roovers. Dat vonnis heeft een zeer slechten indruk gemaakt.

Turkije.— In vele streken heeft een hevige hagelslag groote schade aangericht. Vooral de districten Koniach en de omstreken van Aleppo hebben veel geleden. Vele dorpen zijn geheel verwoest, en de velde staande gewassen verloren; een groot aantal menschen en kudden vee zijn omgekomen. De schade bedraagt vele millioenen piasters.

Oostenrijk - Hongarije. — Het Huis der Magnaten heeft het wetsontwerp op het burgerlijk huwelijk in eerste lezing met 121 stemmen aangenomen.

— De Hongaarsche Kamer der Magnaten heeft de wet op het burgerlijk huwelijk in tweede en derde lezing met 114 tegen 79 aangenomen met eene door graaf Aladar Andrassy voorgestelde inlassching in het voorlaatste artikel. De inlassching, waartegen de regeering geen bezwaar had, luidt dat deze wet de godsdienstige plichten onaangeroerd laat.

— De Hongaarsche regeering heeft in beginsel goedgekeurd de verbinding van Pest met Buda, door middel van een tunnel onder den Donau.

Zwitserland. — Het zwitsersche volk heeft Zondag jl. bij referendum uitspraak gedaan over de groote quæstie van „recht op arbeid," Splinternieuw is het denkbeeld niet, daar het reeds was uitgedrukt in de proclamatie, bij de Februari revolutie van 1848 door de parijsche proletariërs afgedwongen van het Voorloopig Bewind, dat ook feitelijk tot oprichting van „nationale werkplaatsen" overging, doch fiasco maakte. Thans was door ruim 52,000 zwitsersche burgers een referendum aangevraagd over een voorstel om het volgende in de zwitsersche Grondwet te schrijven;

„Elk zwitsersch burger heeft recht op arbeid, welke een goed bestaan oplevert. De bondsraad moet, gesteund door kantons en gemeenten, dit beginsel in practijk brengen door verkorting van den arbeidsduur, kostelooze mededeeling waar werk te krijgen is, bescherming der werklieden tegen een niet gerechtvaardigd ontslag, ondersteuning van werkloozen, bescherming der vrijheid van vereeniging en door een democratische organisatie van den arbeid."

Het voorstel is echter met 300,000 tegen 85,000 stemmen verworpen, overeenkomstig het advies van den Grooten Raad van het kanton Waadtland, die er op wees dat de bedoelde werkverschaffing niet zou mogelijk wezen zonder nationalisatie der productiemiddelen en onteigening op groote schaal, zoodat alle boeren, wijnbouwers, winkeliers, fabrikanten enz. eenvoudig staatsambtenaren zouden worden, en er eigenlijk geen vrije burgers meer zouden overschieten. Ook de Bondsvergadering — Stendenraad en Nationale Raad — ontriedeu de aanneming van dit voorstel. Eigenlijk waren alleen de sociaal-democraten er vóór, die dus tevens een telling hebben gehouden.

Rusland. — Het Poolsche te Petersburg verschijnende dagblad, de Kraj, geeft den tekst weer van de encycliek des Pausen aan de Polen. De Russische regeering zou dit document aan alle Katholieke bisschoppen van Rusland hebben medegedeeld. Dit onverwachte feit, schrijft men aan den „Monde," schijnt te bevestigen wat men gezegd heeft over de gevoelens van hoogachting en eerbied van den Czaar jegens Leo XIII. Alexander III spreekt weinig, en daar hij nooit raadpleegt, durft niemand hem iets zeggen wat hem onaangenaam moet zijn. Aldus moet het naar men verzekert, gebeurd zijn, dat het bloedbad in de kerk van Kroze hem volstrekt onbekend was tot op het oogenblik dat een eigenhandig schrijven van den Paus daarvan het bloedig verhaal en de bijzonderheden gaf. Getroffen door de feiten welke hem de algemeene Vader der geloovigen mededeelde, was de Czaar het nog meer door de zoo goed overwogen, zoo goed gekozen, en tot vrede aanmanende woorden van de encycliek aan de bisschoppen van Polen. De stem, die zich hooren doet tot aan de uiteinden der aarde, zou ze een weinig gezond verstand mogen eischen van het Russische fanatisme? Zou ze er in geslaagd zijn een weinig gewetensvrijheid te hebben verkregen voor de ongelukkige Katholieke Polen?

Rusland.—Volgens de *Moniteur de Rome* heeft de Czaar het vrije verkeer van de katholieke bisschoppen met den H. Stoel doen afkondigen.

— Het paleis van prins Orleans te St. Petersburg, een gebouw van vier verdiepingen, is ingestort. Verscheidene menschen werden bedolven onder het puin. Er zijn reeds vier dooden te voorschijn gebracht.

— Volgens de *Frankfurter Zeitung* is een aanslag op den Czaar ontdekt. Naar het heet, heeft de politie een mijn ontdekt, aangelegd onder den Orel-Vitebsk spoorweg, met het doel om den trein in de lucht te doen springen, waarmede Czaar Alexander zich naar Zuid-Rusland zou begeven. De czaar was namelijk van plan naar Borki te reizen, ten einde daar de plechtige inwijding bij te wonen der kerk, welke daar gebouwd is ter herinnering aan de redding des Czaren bij het bekende spoorweg-ongeval, dat hem bij deze plaats voor eenige jaren trof. De Czaar zou dan naar Petersburg terugkeeren in gezelschap der Czarine, die zich nog met haar zieken zoon, grootvorst George, in den Kaukasus bevindt.

— De Czaar en zijne gemalin hebben Dinsdag te Borki de plechtige inwijding bijgewoond van de kerk, aldaar gesticht ter herinnering aan den verijdelden aanslag op het leven van den Czaar.

Azie. — Aan het geneeskundig blad *Lancet* wordt uit Hongkong geseind, dat de Tokiosche hoogleeraar Kitassto, vroeger assistent van professor Koch te Berlijn, de pestbacil beweert te hebben ontdekt.

— Een geweldige schok van aardbeving heeft Woensdag-namiddag jl. te Yokahama en te Tokio groote

schade aangericht. Eenige inboorlingen zijn door het instorten hunner woningen gedood en het aantal gekwetsten is groot. Ook aan eigendommen van Europeanen is groote schade toegebracht.

Amerika. – Blijkens mededeelingen van de Amerikaansche stoomvaartmaatschappijen gaan er meer landverhuizers van uit dit werelddeel naar Europa dan omgekeerd.

— De centrale slachthuizen te Yersey-City zijn Zaterdag in de asch gelegd. Meer dan 5000 levende schapen kwamen in vlammen om. De schade wordt op 750,000 pd. st. geschat.

— De werkstakers in de kolenmijnen van Ohio besloten het werk te hervatten. De werkstaking in het kolendistrict Clearfield duurt daarentegen gedeeltelijk voort. De dreigende houding der werkstakers aldaar noodzaakte tot het zenden van eenige regimenten.

VERSCHEIDENHEDEN

Weer zal te Parijs, waar eerst onlangs de kerk van het Heilig Hart te Montmartre voltooid is, een nieuwe kerk worden gebouwd. In een der armste buurten van Parijs, la Maison Blanche, is de eerste steen gelegd voor een kerk die een millioen zal kosten. Een derde gedeelte dier som is reeds bijeengebracht.

Te Berlijn zijn vóór eenige dagen twee personen op wonderbaarlijke wijze aan levensgevaar ontkomen.

Een leidekker, die langs de stelling van een huis, dat in aanbouw is, naar boven klom, stapte ter hoogte der derde verdieping mis en viel. Hij stiet tegen een plank bij de tweede verdieping en werd door den schok door het openstaand venster op een rieten stoel geworpen. Hij werd bewusteloos opgenomen, maar kwam weldra bij en bleek enkel eenige builen te hebben opgdaan. Een kwartier later zat hij weer op het dak te werken.

Dienzelfden avond ontstond een kleine brand, die spoedig gebluscht werd, in een hotel. Een Rus, die er intrek had genomen, sprong in zijn angst uit de derde verdieping op de binnenplaats en—kwam er met een paar lichte schrammen af.

Te Turijn speelt men thans elken avond voor een stampvolle zaal een drama *up to date*, namelijk: „Het leven en sterven, van den anarchist Henry". Het laatste bedrijf toont in alle bijzonderheden de terechtstelling. Henry wordt naar de valbijl geleid en beklimt het schavot. Dan legt hij het hoofd neer, het mes valt, het hoofd wordt van den romp gescheiden en een golf bloed stromt uit de slagader.

De londensche politie heeft Donderdag te Chelsea een anarchist gearresteerd, die zich, buiten zijn anarchistisch propaganda en de vervaardiging van allerlei chemische ontploffingsstoffen, nog onledig hield met het slaan van valsche kopermunt. Fritz Brall heet de man.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿ qué es la justicia de la naturaleza? ¡Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo: ¿No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodriguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?...Espera un poco todavía. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hast una docena de desórdenes orgánicos Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se había de ver afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodriguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción de la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer, y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por "Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodriguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por sí mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodríguez.

En conclusión, dirémos que indicarlamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tan merecida alabanza de los pacientes de ambos sexos y de todas edades.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.	Venezuela	Philadelphia	Venezuela	Caracas.	Philadelph.ª
Vertrekt van NEW YORK....	Juli 3	Juli 12	Juli 25	Aug. 4	Aug. 14	Aug. 23
Komt aan te CURAÇAO	,, 9	,, 18	,, 31	,, 10	,, 20	,, 29
Vertrekt van ,, ...	,, 10	,, 19	Aug. 1	,, 11	,, 21	,, 30
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 11	,, 20	,, 2	,, 12	,, 22	,, 31
Vertrekt van ,,	,, 12	,, 21	,, 3	,, 13	,, 23	Sept. 1
Komt aan te LA GUAYRA..	,, 13	,, 22	,, 4	,, 14	,, 24	,, 2
Vertrekt van ,, ..	,, 16	,, 25	,, 7	,, 17	,, 27	,, 5
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 17	,, —	,, 8	,, 18	28	,, 6
Vertrekt van ,,	,, 17	,, —	,, 8	,, 18	,, 28	,, 6
Komt aan te CURAÇAO	,, 18	,, 26	,, 9	,, 19	,, 29	,, 7
Vertrekt van ,, ...	,, 18	,, 26	,, 10	,, 20	,, 30	,, 7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,, 19	,, —	,, 11	,, 21	,, 31	,, 8
Komt aan te NEW-YORK...	,, 25	Aug. 1	,, 17	,, 27	Sept 6	,, 14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli 10	Juli 19	Aug. 1	Aug. 11	Aug. 2
Komt aan te MARACAIBO......	11	20	2	12	22
Vertrekt van "	15	24	8	18	28
Komt aan te CURAÇAO........	16	25	9	19	29

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, PENSOHN & Cia.,
Agenten.